

బరులేయని యొనరించిన నరవర యప్రియము తన మనంబున కను దా నెరులకు నవి సేయకునికి పరాయణము పరమ ధర్మపథముల కెల్లన్

వ్యవస్థాపకులు: దేశోద్ధరక విక్షదాత శ్రీ కాశినాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులు

సారయానం

దశంలోని తోల్పాలిగా సంపూర్ణమైన శాలార్ గ్రామంగా గుజరాతీల్ని మొదేరా గ్రామాన్ని తీర్చిదిద్దడానికి పోయిన ఏడాది కార్యాచరణ మొదలైంది. అభివృద్ధి, పరిణామాలపై ఇంకా సమీక్షలు జరగాలిపుంది. గత ఆసెంబ్లీ ఎన్నికల వేళ, సాక్షాత్తు ప్రధానమంత్రి నరేంద్రమోదీ ఈ బృహత్ ప్రాజెక్టుకు శ్రీకారం చుట్టరు. 24ట్లు 24 అన్నట్లుగా అన్నిపేళలూ అంతటా శారశక్తి వెలుగాలన్నది లక్ష్మి. ఇబ్బిముబ్బిగా పెరిగిపోతున్న కాలుప్యం, భయానకంగా మారుతున్న పర్యావరణం, ప్రబలుతున్న వింత వింత వ్యాధులు, అంతకంతకు పెరుగుతున్న విద్యుత్ ధరలు, తరిగిపోతున్న సహజవనరుల నడుమ శారశక్తిని సద్గ్యానియోగం చేసుకొనే దిశగా వేనే ప్రతి అదుగు ప్రశంసాపాత్రమే. దేశంలో సూర్యదేవాలయాలున్న అతి కొద్ది గ్రామాల్లో మొదేరా ఒకటి. శార్య దీప్తులు దేశంలోని ప్రతి గ్రామంలో విరగబూసినవ్యుదే జాతి జ్యేష్ఠ మరింతగా వెలుగుతుంది. గుజరాత్ అభివృద్ధి సమూహాను అన్ని రాష్ట్రాలలో ప్రతిస్పందించేలా కేంద్రం కార్యాచరణ చేపట్టాలి. ప్రధాని సొంత రాష్ట్రంలోనే కాదు, అన్ని రాష్ట్రాలలోనూ శార గ్రామాల సంఖ్య పెరగాలి. 2014 లో మోదీని దేశ ప్రజలు ప్రధానమంత్రిగా ఎన్నుకొన్న కారణాలలో గుజరాత్ అభివృద్ధి కూడా ఒక ముఖ్యమైన అంశం. 2014, 2019లో వరుగొరిందు సార్లు ప్రధానిగా ఆయనకు ప్రజలు పట్టం కట్టారంటే ఆయనపై పెట్టుకున్న విశ్వాసం మరో ముఖ్య కారణం. దానిని నిలబెట్టుకోవాల్సిన బాధ్యత ఆయనపై నేడు మరింతగా వుంది. ప్రజల్లో మరింత భరోసా నింపడం కీలకం. ఈ పదేళ్లలో దేశంలోని అనేక రాష్ట్రాలు కూడా బిజెపి వశమయ్యాయి. దానికి కారణాలు అనేకం ఉండవచ్చు, తమకు గెలుపునిచ్చిన ప్రజలు కూడా జీవితంలో గలిచేట్లు, జీవనాలు వెలిగేట్లు చూడడం ఏలికల ముఖ్య బాధ్యత. చాలా వరకూ సహజవనరులను మనిషి తన ఆర్థిక స్వార్థంతో మట్టుపెట్టాడు. అయినా ఇంకా ఎంతో అమూల్యమైన సహజ సంపద మన చుట్టూ వుంది. ప్రణాళికా బద్దంగా దానిని సద్గ్యానియోగం చేస్తే జాతి ప్రగతి వేగం ఎన్నోరెట్లు ఊపందుకుంటుంది. సహజ వనరులను సద్గ్యానియోగం చేసుకొని పునరుత్సారక ఇంధనాన్ని ప్రోత్సహించడం అత్యంత ముఖ్యం. ఇప్పటికీ విద్యుత్ సమన్వయాలు తీరడం లేదు. ముఖ్యంగా ఎండాకాలం వచ్చినా, వర్షాలు పెరిగినా పల్లెలు చీకట్లోనే మగ్గుతున్నాయి. విద్యుత్ సంస్కరణలు జరగాలని నిపుణులు మొరపెట్టుకుంటున్నా అది అరణ్యరోదనగానే మిగులుతోంది. ఈ క్రమంలో శారశక్తిని సద్గ్యానియోగం చేసుకుంటూ శారవిద్యుత్ వాడకం పెరిగితే ఖర్చులు కూడా అదుపులోకి వస్తాయి. వృధా డబ్బు ఆదా అవుతుంది. శార శక్తి వాడకంపై ఇంకా చాలినంత అవగాహన ప్రజల్లో రాలేదు. సూర్యరశ్మి నుంచి ఉత్పత్తయ్యే విద్యుత్ ను శారవిద్యుత్ అంటారు. 1980దశకం నుంచే శార విద్యుత్ వినియోగంపై అడుగులు పడడం మొదలయ్యాయి. ఉత్పత్తి చేసే ప్లాంట్లు నిర్మాణాలు కూడా ప్రారంభమయ్యాయి. ఇందులో కర్రాట్లకలోని పావగడ ప్రాంతం తలమానికంగా నిలుస్తోంది. మనిషి మొదలు అనేక జీవరాసులకు అందే శక్తిలో ఎక్కువ భాగం సూర్యుడిఁదే. ఈ శక్తి అపారమైంది. దీనిని ఇంకా ఎన్నో రెట్లు వాడుకోవాలిపుంది. శారశక్తిని సద్గ్యానియోగం చేసుకోవడం వల్ల ఎన్నో దీర్ఘకాలిక ప్రయోజనాలు దక్కుతాయి.

కాలుప్యం తగిపోతుంది. పర్యావరణం పచ్చగా ఉంటుంది. ఈ ప్రపంచంలో మనం ఒక సంవత్సరం పాటు ఉపయోగించే శక్తి కంటే ఒక గంటలో వెలువడే శారశక్తి ఎన్నో రెట్లు ఎక్కువగా ఉంటుంది. సోలార్ వస్తువుల ధరలు ఎక్కువగా ఉండడం వల్ల ఈ ఉత్పత్తుల వినియోగం పట్ల ఎక్కువమంది శ్రద్ధ చూపించడం లేదని పరిశీలకులు అంటున్నారు. దీనిపై ప్రభుత్వాలు దృష్టి పెట్టాలి. సోలార్ కార్బు, బైక్లు పెరగాలని నిపుణులు సూచిస్తున్నారు. శారశక్తిని నిల్చువుంచే వ్యవస్థలు పెరగాలి. పారిక్రామికవేత్తలను, శాస్త్రవేత్తలను, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను, ప్రజలను శారశక్తి వినియోగం దిశగా అనుసంధానం చేయడంలో కేంద్రం మరింతగా కడలాలి. ఊత్పాదకతకు ప్రోత్సాహకాలను పెంచాలి. గుజరాత్లోని మొడేరా తరఫో గ్రామాలను దేశంలో పెద్ద స్థాయిలో తయారు చేయాలి. ముఖ్యంగా కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల మధ్య సంబంధాలు మరింత ఆరోగ్యకరంగా సొగాలి. ప్రత్యేక నారాయణి ప్రభ దేశంలో ప్రకాశమాన మయ్యేలా గట్టి అడుగులు పడాలి

ఇవ్వడం నేరుకోస్తుంది...

A photograph showing a woman in a brown coat and red beanie kneeling down to help a man in a yellow jacket and red beanie who is sitting on the ground. The woman is holding a small bag or item towards the man. They appear to be outdoors in a public space.

కీర్తిచక్క' పాంచిన మొదటి స్నికేతరుడు వాడప్పల్

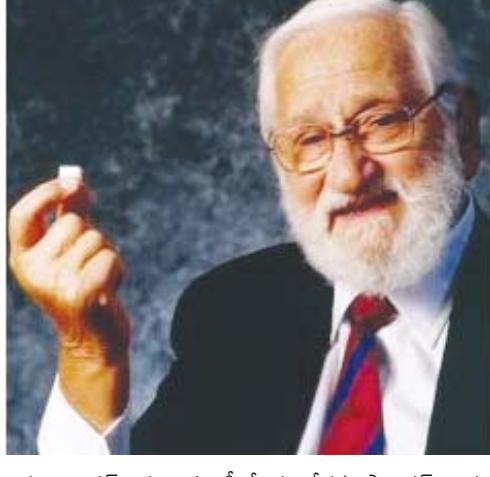

భారత దేశంలో విశిష్ట సేవలకు గుర్తింపుగా బహుకారించే అత్యున్నత పురస్కారాలలో 'కీర్తిచక్ర' రెండవది. అత్యున్త ద్రైవ్స్ పాసాలు ప్రదర్శించిన సైనికాధికారులకు మాత్రమే ఇచ్చే ప్రతిష్ఠాత్మక పురస్కారం అది. అయితే... ఓ సైనికేతర పొరుడైన వాడిపల్లి వెంకటేశ్వరరావు మొట్ల మొదటి సారిగా ఆ పురస్కారాన్ని పొందడం వెనుక...ఆయన చేపట్టిన పదవి బాధ్యతలు, అందించిన సేవలు, అన్నిందినీ మించి త్యాగసిరితి కారణాలు. భారతదేశంలో కీర్తిచక్ర పొందిన మొట్లమొదటి సైనికేతర పొరుడైన వి.ఏ. రావు గా వాసికిష్ట వాడపల్లి వెంకటేశ్వరరావు (ఆగస్టు 26, 1963-జూలై 7, 2008) 1963 ఆగస్టు 26వ తేదీన తూర్పు గోదావరి జిల్లా ఆలమారు మండలం నర్సిపూడి గ్రామంలో వాడపల్లి అప్పులచార్యులు, సుభద్ర దంపతులకు జన్మించారు. పుట్టిన చోటే ఎన్.ఎన్.సి.వరకు ఘడివిన ఆయన.. ఎ.పి.ఆర్.జె.సి.నాగార్జున సాగర్లో ఇంటర్వెయిల్ పూర్తి చేశారు. సివిల్ సర్వీస్‌లో టాపరగా నిలవద్దే తన ధైయు మని తన సిల్వర్ జాబ్స్ కళాశాల మిత్రులతో వి.వి.రావు చెప్పడం వల్ల అందరూ వి.వి.రావును పేరుతో కాకుండా "టాపర్" అని పిలిచేవారు. వాడైవు చినపీరభద్రుడు కూడా ఆయన సహాయాయి. చిన్పుటి నుంచే చదువులో చురుకుగా ఉండే ఆయన.. ప్రవేశ పరీక్ష రాసి, తద్వారా కర్కూలులో వంచే సిల్వర్ జాబ్స్ ప్రథమత్వ డిగ్రీ కళాశాలలో బి.ఎ.గ్రాచ్యు యేషస్ పూర్తి చేశారు. 1983 నుండి 1985 సం.లో హైదరాబాదులోని కేంద్రీయ విశ్వ విద్యాలయంలో రాజనీతి శాస్త్రంలో పోస్ట్ గ్రాచ్యుయేషన్ పూర్తిచేశారు. ఆ తర్వాత డిటీలోని జవహర్ లల్ నెప్పు విశ్వ విద్యాలయం నుండి ఎం.ఫిల్ పూర్తి చేశారు. తర్వాత అదే విశ్వ విద్యాలయం నుండి ఆసియా దేశాలతో భారతీయ సంబంధాలు అనే అంశంపై

అయిష్ట వ్యక్తం చేయడంతో... ఆ స్థితిలో భారత ప్రభుత్వం ఆ పదవికి వి.వి.రావును నిర్వహించింది. విధి నిర్వహణలో మంచి పట్టుదల, సమర్పణ కలిగిన అధికారిగా గుర్తింపు పొందిన ఆయన.. ప్రభుత్వం తనకు నమ్మకంతో అప్పగించిన బాధ్యతలు ను ప్రతిష్టేతుకుంగా, ప్రత్యేకించి సవాలుగా తీసుకొని అక్కడ విధులలో చేరారు. అక్కడి కాబుల్లోని భారత రాయబార కార్యాలయంలో కన్సులేట్‌గా 3 సంవత్సరాలు ఉద్దేశ్య బాధ్యతలు నిర్వహించారు. అప్పనీస్తాన్ లోని ముఖ్యమైన భాగాల లో ఒకట్నిను “దారి” భావిలో చక్కటి పట్టువున్న వి.వి.రావు భారత్, ఆప్స్ట్ ఇరుదేశాల సంబంధాలను, మైత్రి బంధాన్ని ఇస్తమిదినప జేశారు. 2008 జూలై 7వ తేదిన కాబుల్ లోని భారత రాయబార కార్యాలయం ముందు జరిగిన తీవ్రవాదుల ఆత్మహతి దాడిలో మొత్తం 41 మంది మృతి చెందగా... ఆ దూరర్థష్ట అవాంచిత దుర్ఘటనలో భారత రక్షణ విభాగానికి చెందిన ల్రిగేంయర్ మెహాత్మా పాటు మరో ముగ్గరు కార్యాలయ సిబ్బంది మరిచించారు. అలా మరిచించిన వారితో పాటుగా, భారతీయ దౌత్యవేత్త అయిన 44 యేళ్ళ వాడవల్ల వెంకటేశ్వరార్థ కూడా వున్నారు. ఆ విధంగా విధి నిర్వహణలో అసువులు బాసి, అమరులైన ఆయనకు అత్యంత కైర్పు సాహసాలు ప్రదర్శించిన సైనికాదికారులకు ఇచ్చే కీర్తిపుక్క పురస్కారాన్ని భారత ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఆ విధంగా కీర్తిపుక్కతో గౌరవించబడిన మొట్టమొదటి సైనికేతర భారతీయు డిగా ఆయన గుర్తింపు పొందారు. వి.వి.రావు పదవికి సమాన మైన పోదా కలిగిన భారతీయ సాంస్కృతిక సంస్థ, భ్యాంకా క్రిక్కెటర్ గా పదవి బాధ్యతలను ఆయన దర్శనపుత్తి వాడవల్ల మాలతీరావుకు భారత ప్రభుత్వం అప్పగించి గౌరవించిది.

- ರೂಪ ಕವಿತ್ಯಾ ನರಗಳ ಭಾಷ್ಯ

పోలియో టీకా ఆవిష్కర్త సాబిన్

ଓଡ଼ିଆ କୋମନ୍ସ ପାର୍ଟି ଓ କାନ୍ଦିଲ୍ ପାର୍ଟି ଏବଂ କାନ୍ଦିଲ୍ ପାର୍ଟି ଏବଂ କାନ୍ଦିଲ୍ ପାର୍ଟି

హంలోక రాకుండా నిర్ధంబింది. 1957 నాటికి మాడు దురకాల పోలియో వైరస్సు వేరుచేయ గలిగాడు. దానితో పోలియో మందును తయారు చేశాడు. దానిని స్పృచ్చుండ సేవకు లపైన, అలాగే తనవైన ప్రయాగించి చూశాడు. ఆ పరీక్షలు విజయవంత మైనాయి. సాభిని తయారుచేసిన టీకా మందును 1960లో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల ప్రభుత్వం ఆమోదించింది. సాభిని టీకాలో సజీవమైన వైరస్సుంటాయి. దీనిని చుక్కల మందుగా నోలొద్వా ఇస్తారు. సంవత్సరంలోపు చిన్న పిల్లలకు ఆరు వారాలకొకసారి మాడుసార్లు కీకాలను ఇస్తారు.

1 1/2 నుండి 2 సంప త్యరాల లోపుపారికి ఠిండపసారి ఇస్తారు. ఈ టీకాలు వేయటానికి పెడ్డ ఎత్తన ప్రచారం చేస్తారు. టీకి ధర ఎక్కువ అవస్తుండని సాభిని తన టీకాకు వేటంట టీ తీసుకోవానికి నిరాకరించాడు. మానపాలికి మిమోపాశారం చేశాడు. సాభిని మెదడు వాపు, డెంగుల్తో సహా ఇతర వైరల్ వ్యాధులకు కూడా టీకాలను అభివృద్ధి చేశాడు. వైరస్సు, కొస్మి రకాల క్యాప్సుల మధ్య నంబంధాలను కూడా పరిశోధించాడు. బిలహీన పడిన లేదా మృత వ్యాధికారక బ్యాటీరియాను వ్యక్తి శరీరంలోకి ప్రవేశ పెడిఁకే, శరీరంలోని తెల్లరక్తకణాలు ప్రేరిపతమై, వ్యాధిపై పోరాదేందుకు యాంతీబాడీలను ఉత్సత్తి చేస్తాయి. 1957లో ప్రారంభం కాగా, 1962లో దీనికి లైసెన్స్ దౌరికింది. పోలియో వ్యాధికి హర్షిగా టీకాలు వేయాలని ప్రపంచ అరోగ్య నంస్థ సిఫార్సు చేసింది. యునైటెడ్ స్టేట్స్ లో చిట్టచి వరి పారలైన్ పోలియోమైపెలిటిస్ కేసు 1979లో నమోదైంది.

1994 నాటికి ఈ వ్యాధి అమెరికా ఖండంలో పూర్తిగా నిర్మాణించబడింది. 2000 నాటికి దైనా, ఆష్ట్రేలియా తోపాటుగా 36 పాశ్వాత్మ పసిఫిక్ దేశాలలో పోలియో నిర్మాణ వించబడినట్లు అధికారికంగా ప్రకటించబడింది. భారతదేశంలో పోలియోను నిరూలించే లక్ష్మణంతే భారత ప్రభుత్వం 1995లో దేశవ్యాప్తంగా పర్సీ పోలియో కాల్చుకుమాన్చి ప్రారంభించింది. 1.5 లక్షల మంది సూపర్ వైజర్ ఆధ్వర్యంలో 24 లక్షల మంది వైర్సు వాలంబీర్లు పొల్సొన్లిని మొదటిసారిగా రిర్ల పోలియో వ్యాస్టిన్ అందించారు. 2011 నుంచి 2014 వరకు దేశంలో ఒక్క పోలియో కేసు కూడా నమోదు కాకపోవడంతో 2014, మార్చిలో ప్రపంచ అరోగ్య సంస్థ పోలియో రహిత దేశంగా ప్రకటించింది.

ଶୁଣେ ଅବାର୍ତ୍ତି ଗ୍ରନ୍ଥରେ

సెలబ్రేషన్ ఒక బృందగానం, ఒక గిరిజన నృత్య కోలాపులం. అ పొయిలు.. ఆ తుగు.. ఆ జీవన సాందర్భం పూలతీగల మనల్ని చుట్టుకనే పరిమళం. పార్వతీ, ప్రీతి- ఇద్దరిది మనోహర రఘున విధినష్టు. భోటోగ్రాఫరూ, పారంజిత్ ఏమైపోయార్డ్ గానీ, జనం మాత్రం పరవథించి చిత్రి, చచ్చి సున్మాపైశేతారు. దర్శకుడి మీద ఎంత గౌరవం కలిగిందంటే, వాళ్ళపరికీ కొన్ని డబ్బు మంది ఆడవాళ్ళకి రవికెలు వుండవు కదా, ఇనా, ఒకప్పారి కూడా, ఒక క్రైనీ కూడా అల్లింగా చూపించే పని చేయలేదు. బుద్ధ జాతక కథల్నో 'హోరత్తి', ఈ సినిమాలో బంగారాన్ని, ప్రాణాలకు తెగించి రక్ఖించే వఎదేవతగా వుంటుంది. ఆనాటి మూడు సమ్మక్కలకూ, భయాలకూ, అపోహ లకూ ప్రతీకగా ఒక సరియిల్లిన నేరేటించే పవర్తో, గావు కేకలు పెట్టి, నెత్తురు కళ్ళజూనే గిరిజన దేవతగా మాళికా మోహన్ అనే గ్లామర్ స్టార్ మూలవాసుల్నీ, ప్రేక్షకాల్నీ భయకపితుల్ని చేస్తుంది. ఇదో పవర్పుల్ క్రియేటివ్ పెక్కింక్. తంగలూకి పిడకలలు వస్తుంటాయి. తాత చెప్పిన పురాతన గార్భల్నో ఆపదలూ, అవశకునాలూ అతన్ని వాణికిస్తుంటాయి. చూసేవాళ్ళకి విభ్రాంతి కలిగేలా ఈ కలల్ని మేజికల్ రియలిజింలా ఒక మాయలా, మార్కికంగా చేసిన విజపల్ ప్రెజెంటేషన్- పారంజిత్కి మహా రఘుత గార్భియల్ గార్భయా మార్కెష్జ్ పూనాడా అని ఆనిపిస్తుంది. ఇది సామాన్య ప్రేక్షకుడికి కనక్క కావడం కష్టమే! ఎవర్కి ఎవరు చంపుతున్నారో తెలియని ఒక ఉన్నాడం లాంటి కేయాన్ని అద్భుతంగా చూపగలిగిన జీవియన్ రంజిత్. తంగలూన లో కొన్ని లోపాలు పున్యాయిని చెప్పువచ్చు. ఐతే, బాధితుల పక్కాన నిఖిలిన పారంజిత్ కమిట్ మెంట్ ముందు, సముద్ర తెరటాల్లు విరుమకుపడిన స్పజ్జాత్క తిరుగుబాటు ముందు, చీకలో వెలిగించిన ఆశాదీపాల కాంతి ముందు అపి వెలివెలబోతాయి. అదవిలో, కొండ దగ్గర చటుకున్న ఒక నెమలి ఎగిరి రెండు మూర్చెట్లు వాలుతుంది. అక్కడ బంగారం వుంటుందని ఆర్థమైపోతుంది. నెమళ్ళకి

బంగారం ఎక్కడ వుందో పసిగట్టే శక్తి వుందో లేదో మనికి తెలీదు గానీ, చూడ్దానికి అదెంతో బాపుంది. కొండల్లో నిష్టిష్టమై వున్న బంగారాన్ని కాపాడే విషస్వాలు వందర్లో జరజరా పాకి వచ్చి దాడి చేస్తాయి. ఎగిరి దూకిన ఒక నల్లచిరుత హరాత్ముగా హృదిపదుతుంది. మరోబోట కత్తివేటుకు కొండదేవత పొట్టి చీరుకపోయి నెత్తురు ధారలై పారుతుంది. కొద్దినేపటికి అ ప్రాంతం అంతా బంగారం మిలమిలా మెరుస్తుంది. ఇలాంటి మేజికల్ సన్నిఖేశాలు హృషిరి సలపనిష్టవు. చీపుసుల్లాన్ నిరాతతో వెనుకిరిగిన కొండల్లో, లోతైన బాపుల్లో, ప్రాణాలకి తెగించి పోరాదినా చేతికి దూరకని బంగారం దళిత బహుజనమల చీకిటి జీవిణ్ణి మార్పినేనే ఆ పసిది వెన్నెల కాంతిని వాళ్ళు చూడగలుగుతారా? ఆ అదివిభిన్నల ఆకలి తీరుతుండా? హృదయాన్ని కదిలించే నంగితం మనల్ని కుర్చీలో కూర్చోనివ్వదు. కళాత్మకమైన ఫోలోగ్రఫీ మనశ్శాంతిని మిగల్చాడు. బ్రాహ్మణ మీదా, త్రైలీష వాళ్ళ మీదా ఎందు గడ్డిపోచల్లంటి, దరిద్రదేవత బిట్లుల దరిశులు విజయం సాధించేదాకా పారంజిత్ ఊరుకోడు. చరిత్ కొంచెం తెలిసివుంటే ఈ సినిమా విలువ ఏమిథే ఇట్లే అర్థం అవుతుంది. ఇస్సు కట్టలేదనే నెవంతో దళితుల భూముల్లో వాళ్ళనే కట్టుబాణిసల్లి చేసి, వెట్టివాకిరి చేయాలచే రాక్షసత్వం మీద తిరుగుబాటే తంగలాన్. సాహసించి, తెగించి, ప్రాణాలు వ్యాఢి పోరాది తన నేలతల్లిని తాను సాధించుకుంటాడు. అభిపృథిం తలకిక్కిన దౌరలు దిగివచ్చి ‘ప్రతాలు’ యిచ్చేస్తారు. వెండితెర నిందుగా పరుచుకున్న తన సాంత పొలంలో ముట్టిపెళ్లలు మీద గుండ నిండిన సంతోషంతో విక్రమ్ వెల్కిలింగా పదుకుంటాడు. నంగితం మనల్ని వెన్నాడుతుంది. కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగే సన్నిఖేశం యిది. ఇది భూమి సమస్య, బతుకు సమస్య మూలవాసులకు చావేరేవో తేల్పుకునే విషమ సమస్య. ఆ బాధని గుండలవిసిపోయేలా చిత్రికరించగలగటం ఈ దర్శకుడు సాధించిన విజయం. బంగారంతో పాటు చరిత్ని తప్పి తీయగలిగాడు. 2024లో నిస్పందేహంగా ఉత్తమ జాతీయ చిత్రం ‘తంగలాన్’. మరో అరడజను అవార్డులు ఎలాగూ వస్తాయి. ఇంతకీ మన సంగతేంటో..! అదేంటి తెలుగులో ఇలాంటి సినిమాలు తీయగలిగే మొనొడే లేదా? అని మనం ఆశ్చర్యపోవడం శుద్ధ దండగ. మనం హీఫీగా, నిమ్మాచీగా, గుంపులు గుంపులుగా ‘మిస్టర్ బిచ్చున్’ సినిమాకో, ‘డబుల్ ఇస్ట్రోట్కో ఎగురుకుంటూ వెళ్దాం. డప్పులు కొడదాం. రంగుల కాగితాలు ఎగేర్దాం. అభిమాన హీర్ కట్టాట్కి పాలాభీఫేకాలు చేద్దాం. పువ్వులు విసురూడాం, గంతులు వేద్దాం మన తెలుగు ప్రేశావిక సప్పరంలో! దిక్కుమాలిన అలగాజనం గురించి ఆపేశపడిపోతూ తీసే తంగలాన్ లాంటి బుద్ధిలేని సినిమాలు చూసి హేళనగా నప్పుకుందాం. జై తెలుగు సినిమా.

